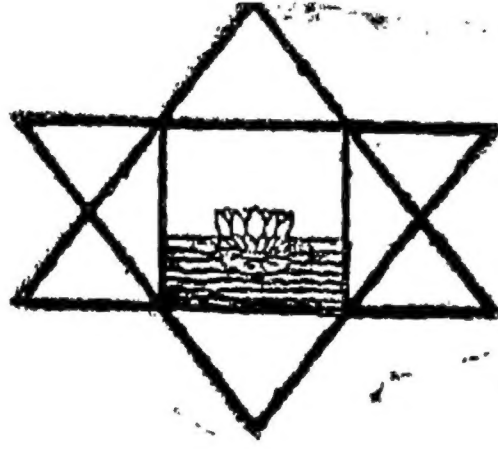

ఈ శాస్త్రోపనిషత్తులు

శ్రీ అరవిందుల అంగ్లానువాదము

తెలుగు పేత :

బ్రహ్మశ్రీ రామనగుంట సుబ్రహ్మణ్యపంతులుగారు.

ఈశోపనిషత్తు

తొలిపలుకు

“ ఈశోపనిషత్తు శైలియందును భావ పోషణయందును తప్పక ఛాందోగ్య బృహదారణ్యములకన్నను చాలావఱకు తైత్తిరీయ ఐత్రేయముల కన్నను వెనుకటిదియై కడు పూర్వ వేదాంతరచనలకు చేరియున్నది. కాని, ఛాందోబద్ధమైన యుపనిషత్తులలో నిది యత్యంత ప్రాచీనమైనది. ఉపనిషత్తులు రెండు మహా యుగములకు చేరినవి. మొదటిదియగు పూర్వ యుగమునకు చేరినది వేదములములకు దగ్గరగనుండి వేదముల చైత్యభావ సిద్ధాంతమును ప్రతిఫలించుచూ వ్యావహారికాధ్యాత్మికతను కాపాడుచు వచ్చినది. ఈవలి యుగమునకు చేరిన రెండవవాని యందు భావరూపములు నవీనమై ఆద్య సాంకేతికముల కిఠీన సంబంధములులేక వేదభావ తత్త్వముల ముఖ్యాంశములను చదలఁచుటకు ప్రారంభించి అలౌకికము సన్యాసాత్మికమగు ఈవలి వేదాంతమునకు పునాదిపెట్టినది. ‘ఈశోపనిషత్తు’ మొదటిదియగు వేదగణమునకు చేరినది. తీవ్ర మాయావాదియైన శంకరుల కిదిక్కడే చాటరాని కష్టముల కలిగించినది. ద్విత్వములను సమరస మొనర్చుటయే దీనియందలి ముఖ్యోద్దేశము. తీవ్రతత్త్వముగను అమృతత్త్వమునకు ఈ లోకమునే క్షేత్రముగ గైకొనుచున్నది. శరీరధారియగు నీ మూసపుని యందే ఇక్కడనే సాధనానుభవములకు శరీరక్షేపన సన్యాసముతో నక్కరలేక సర్వలోకములు సదత్తులు టీవన మరణములు అమృతత్త్వము యున్నటుల భావించు ప్రాచీన వేద సాంప్రదాయముతో నేతిఫలించుచున్నది. ఈ భావమెన్నడును హిందూతత్త్వ సిద్ధాంతములనుండి తుదిముట్ట పోలేదు కాని వ్యవహారమును త్యజించుటయే స్వేచ్ఛావిధిగను ప్రశంసనీయమైన యొకేలక్ష్యముగను యధికముగ నొక్కి చెప్పు మార్గమును యెదుర్కొనలేని రెండవపక్షముగ తేలినది.

“పరబ్రహ్మ సత్యముతో జగత్తు జీవనకర్మలు మానవావధి వీని యన్నింటికిగల సంబంధముగూర్చిన సమస్యను పరిశీలించునది ఈచోపనిషత్తు. సంగ్రహమైన పదునెనిమిది మంత్రములలో జీవన మూలసమస్యల చాలావర కన్నింటి, పరమాత్మ ఏతత్ సంభూతములు, పరమేశుడు యాతనివర్తనములు ఈసర్వమును విశదపఱచు కీలకముగ శీఘ్రగతిపరిశీలించినది. ఇందలి ఉద్దేశ మన్యోన్యాను రూపమగు సరళితో కూడిన క్రమానుసారములగు నాలుగు భావపోకడలయందు విప్రల పఱుపబడినది.

ప్రథమ సంచలనము.

చలనము చలనరూపములతో కూడిన జగత్తుయందు వసించి పరిపాలన జేయు నేకము సుస్థిరమగు నాత్మతో మొదటిదానియందు పృథాది యేర్పఱుప బడినది (1మం...1పా)

ఈ భావమును పునస్కరించుకొని మానవునికి దివ్యజీవన విధానము సూచింపబడినది. ఆశను బహిష్కరించి సర్వమును త్యజించుటచే సర్వమును యనుభవించుట; కోర్కెలేక సర్వమును ఈశ్వరునకు చేరినది, ఇది ఈశ్వరుని కైన ఈశ్వరుని సభివ్యక్తముజేయు కేంద్రమను భావముతో నన్నియు యనుభవించుట. (1మం...2పా)

బహుశంబగు జగద్వర్తనముపర్య ఈశునితో నేకమయి అత్యంతైక్య అనన్యాపనయనంబయిన స్వేచ్ఛను మూలముగాగొని భౌతికజీవన కర్మముల సమర్థించుట నుద్దేశించినది. ఇతరంబను దృష్టిలేక ఈశ్వరునితో నేకత్వము గాంచిన కర్మలంటుకొనవు గనక నరుడు జీవప్రమాణమగు నూరేండ్లు సర్వ కార్యములను జేయుచు యిక్కడ జగత్తునందు జీవించవలెనని నొక్కి చెప్పు చున్నది. ఇదే దివ్యజీవనము. (2 మం.)

జగత్తునందేకంబగు నీశ్వరు డభివ్యక్తమగుటయందు తెలివితేక ప్రవేశించిన, అడ్డుతగిలినదానికి ఫలము మరణించి అంధకార బంధురంబగు స్థితి

యందు చిక్కుపడుటయని చివరకు ప్రకటించినది — ఆత్మతో నై క్యత జెందక నాత్మను త్యజించువారు యీ లోకములు చేరుదురు. (3 మం.)

ద్వితీయ సంచలనము.

దీనియందు మొదటిదాని భావములు పునర్గ్రహీతములై విపులము జేయబడినవి.

ఎవ్వడు సర్వమును తనయందు గల్గి తానన్నిటియందున్నాడో, ఏక త్వము అచలనము యెవని యున్నతతరసత్యమో, ఆ ఏకమగు బ్రహ్మమును - ఈశుడును - బహుళమయిన జగత్తును అభేదములని చూపించినది. (4-5 మం.)

దేనివలన మనుజుడు తనను విశ్వ, ఆద్య ఆత్మలతో నై క్యతను గాంచునో తనయందాత్మచే నద్దాని సంభూతులనెల్లను దుఃఖ మోహ వివర్జితమై గాంచునో ఆ యేకత్వానుభూతియందు జీవనవిధాన మూలము పరిసమాప్తియు కనుగొనబడుచున్నది. అనగా యెల్ల జీవనకు మూలము ఆత్మ - బ్రహ్మము. జన్మసాఫల్యము తనయందు బ్రహ్మమును తత్సంభూతములగు నెల్ల జీవులతో విశ్వముతోసహా దుఃఖము మోహము లేక జూడగలుగుటయే. (6-7 మం.)

తృతీయ సంచలనము.

దీనియందు జీవనను కర్మములను సమర్థించు భావమునకును వాని దివ్య పరిపూర్ణత సూచనకును మరలుచున్నది.

జగత్తునందును ఏకమగు పురుషుని సంభూతములందును ఈశుని ఆత్మాభివ్యక్త పథములును స్థితులును నిర్దేశింపబడినవి. అతని సంకల్పేచ్ఛల వలననే సృష్టియొక్క యంతర్విధి యేర్పడినదని యుద్ఘోషించుచున్నది.

అనగా బ్రహ్మమునందుండి వ్యక్తమగు నీ జగత్తునందలి యెల్ల స్థితి గతులును ఆ బ్రహ్మముయొక్క సంకల్పము యిచ్ఛలవలననే బహుకాలముగ నడుచుచున్నవి. (8 మం.)

విద్య, అవిద్య; సంభూతి వినాశములు.

మృతత్వమునుండి అమృతత్వమునకు ముందుకుజను, యుపక్రమించు, క్రమాభివృద్ధిగాంచు ఆత్మోపలబ్ధికి రెండును కలిసి సహచారులగు మున్నవని సమర్థింపబడినది. అనగా యీ లోకమందలి జీవనము ఎక్కడనో యుండు లోకమందలి జీవనకే పీఠికయను సూచనను తొలగించి జీవన లక్ష్యమగు అమృతత్వమునకే జీవనయే క్షేత్రముగ జేయుచున్నది. (11-14 మం.)

చతుర్థ సంఘటనము.

ఇందు సూర్య అగ్ని సాంకేతికములద్వారా పరమసత్యలోకము అమృతత్వ లోకములను భూమికలను గూర్చిన భావమును తిరిగి చెప్పుచున్నది (15-16 మం.). ఈ జన్మమందలి ప్రక్రియలను (17 మం.) మర జానంతర స్థితిని (18 మం.) సాంకేతరూపమున సూచించుచున్నది.

ఈశ్వరునియందుండి ఈశ్వర సంకల్పేచ్ఛలవలన నిరంతర మూవిష్కారమగుచున్న దిదంతయు గాన నేను నాది యను భావమువలన ఈశ్వరునితో నైకకృతగాంచి సర్వమును జుగుప్సలేక యనుభవించుచూ తనయందు ఆత్మయే యెల్ల జగత్తులో సంభూతి గాంచినదని దుఃఖ మోహములు లేని యనుభూతికెంది జీవనను దివ్యజీవనగ పరివర్తన మొనర్చుటేయను నీ యుపనిషత్తుయొక్క ముఖ్యప్రబోధము శ్రీఅరవిందుల సిద్ధాంతమును ధృఢపఱచుచున్నది.

*

*

*

హరిః ఓమ్. పూర్ణమదః పూర్ణమిదం

పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్యతే,

పూర్ణస్య పూర్ణమూవాయ

పూర్ణ మేవావశిష్యతే:

ఓం కాన్తి శాన్తి శాన్తిః,

ఈశా వాస్యోపనిషత్తు

మూ. ఈశా వాస్యోమిదిగో సర్వం
యత్కంచజగత్కాంచగతే
తేన త్యక్తేన భుంజీథా
మాన్యథః రిశ్య స్విద్భవమ్.

(=)

ఈ సర్వమును ఈశ్వరునిచే వసంపబడుట కై నది. జగత్తు (సర్వ వ్యాపకమైన చలనము) నందరిదే ప్రతిఒక జగత్తును (చలనవిశ్వమును). ఆ పరిధిని త్యజించి సేవనుభవింపుము, ఎవని ఆస్తినిన్ని ఆశంపకుము. ౧

1. All this is for habitation† by the Lord, whatsoever is individual universe of movement in the universal motion. By that renounced thou shouldst enjoy: lust not after any man's possession.

† వాస్య శబ్దమునకు 'కప్పుట' 'అచ్ఛాదనముగా ధరించుట' 'వసించుట' అను మూడర్థములుగలవు. మొదటిది సా.శా.రణముగా గ్రహించ బడుచున్నది. శంకరులు యీ అర్థమునే గైకొని శుద్ధమగు బ్రహ్మదృష్టి యందు మనము చూచు నీ మిథ్యాప్రపంచ దృష్టిని వదలవలెనన్నారు. అలా చెప్పినట్లయిన ఉపనిషత్తునందలి పూర్తిభావమును మొదటివాక్యము అసంగ తము చేయుచున్నది. దైవము తోకము, ర్యాగము భోగము, కర్మము అంతఃస్వేచ్ఛ, వ్యష్టి సమష్టి, సృష్టి స్థితి, నిర్గుణ సగుణ, జ్ఞాన అజ్ఞాన, సత్తు అసత్తు, ఇహ పరలోక జన్మ కైషికములను ద్వంద్వములను.

మూ. కుర్వన్నే వేహ కర్మాణి

జీజీవిషేచ్ఛతగ్ం సమాః,

ఏవం త్వయి నాన్యథేతోఽస్తి

నకర్మ లిప్యతే నరే.

(౨)

ఇక్కడ—యాప్రపంచమునందు—కర్మముల జేయుచునే† నూరు సంవత్సరములు జీవించ గోరుము. నీయందున్నదదియే, అంతకన్న మరొకటి కాదు; కర్మ మనుజుని (వీడునదయు్య) అంటుకొనదు.* ౨

2. Doing verily† works in this world one should wish to live a hundred years. Thus it is in thee and not otherwise than this; action cleaves not to a man.*

ప్రాధాన్యమగు ఏకత్వదృష్టితో సమరస మొనర్చుటనే ఉపనిషత్తు దోధించుచున్నది. ఎరుకపఱచు, పరిపాలించు ఆత్మకు ప్రపంచము ఉడుపు, ఉనికిపట్టు అనునవి యీ కల్పనయొక్క భావము. ఉపనిషద్భావమునకు లెండవయర్థము సమంజసముగా యున్నది.

† కుర్వన్నేన 'ఏవ' అను పదమును నొక్కిచెప్పుటచే 'కర్మముల జేయుట చేతనే; వానినుండి విముఖత్వము జెందుట వల్లగాదు' అని దృఢపడు చున్నది.

* ఈ పాదమునకు శంకరుని పాఠమిది: 'నీలో నీలాగు—ఇంతకంటె నితరముకాదు—కర్మ నరుని వదలదు; మొదటివాక్యమునందలి 'కర్మ' శబ్దమునకు దుష్కర్మలనుండి, వాని ఫలములనుండి, విముక్తుడగుటకును, స్వర్గము చేరుటకును, సాధనములుగా అజ్ఞానునకు అనుమతింపబడిన వేదవిహిత యజ్ఞాది క్రతువులు' అను అర్థము నుడివినారు. కాని లెండవతూరి యీ

మూ. అసూర్యానామ తే లోకా
 అంధేన తమసావృతాః,
 తాగ్నే ప్రేత్యాభిగచ్ఛన్తి
 యే కేచాత్మహానో జనాః.

(3)

సూర్యుడు లేని వాలోకములు, కటిక చీకటితో నావరించబడినవి.
 ఆత్మహంతకులైన వారందరు మరణించి అక్కడికి పోవుచున్నారు. 3

3. Sunless† are those worlds and enveloped in blind gloom whereto all they in their passing hence resort who are slayers of their souls.

శబ్దమునకు ప్రత్యక్ష విరుద్ధమగు 'చెడ్డకర్మ'లని అర్థము చేసినారు. ఈ మంత్రము అజ్ఞానునికి యిచ్చిన అపకాశముని చెప్పుచున్నారు. జ్ఞాని కర్మలను ప్రపంచమును వదిలి అరణ్యమునకు వెళ్ళును' అన్నారు. ఈ విధముగా అర్థము చేసుకొనిన ఆ మంత్రభావపోరణ అస్వాభావికము, అసంగతమగు చున్నది. నేననుసరించిన పాఠము, ఉపనిషత్తునకు సరళము, చక్కనైన భావముచూపని నాకు తోచుచున్నది.

† 'అసూర్య' సూర్యుడులేని 'అసుర్య' అసుర, అదైవికము అని రెండు పాఠములు కలవు. ఉపనిషత్తు అంతమందలి నాల్గు మంత్రములలోని చరమసిద్ధాంతమునకు మూడవమంత్రము చూనాది. ఇందలి సూచనలు అక్కడ విపులపరుపబడినవి. సూర్యునిగూర్చిన ప్రార్థన, అసూర్యలోకములను వాటి అంధకారములను తిరిగి సూచించుచున్నవి. ఇదే తొమ్మిది, పండ్రెండు మంత్రములలో తిరిగి చెప్పబడినది. సూర్యుడు, సూర్యకిరణములకు యితర ఉపనిషత్తులయందుకూడ తేజోమయ లోకములతో సన్నిహిత సంబంధము

మూ. అనేక వేదం మనస్సో జపీయో

నై నద్దేవా ఆప్సుక చ్చూర్వ మర్తయే;

ఉద్ధావతోఽన్యా నల్వేత ఉత్తరే

తిస్మిన్నబో మోఽరీశ్వా ఏధాతి

(౪)

చలింపనిది ఏకము—మనస్సుకన్న వేగవంతమైనది. దానిని దేవతలు చేరలేరు. వీలైన అది యెల్లప్పుడు ముందుకు సాగిపోవుచున్నది. అది నిలుచుండియు యితరులు పరుగెత్తుచుండగా వారలనది యతిక్రమించుచున్నది. దానియందు ప్రాణాధిపతి (మాతరిశ్వుడు) జలములః (అపస్సుల) ప్రతిష్ఠించెను.

4. One unmoving that is swifter than mind. That the Gods reach not, for it progresses ever in front. That, standing passes beyond others as they run.* In That the Master of Life establishes the waters.*

కాననగు. దాని స్వాభావిక ప్రతిపక్షములు చీకటి— సూర్యరహితము, దాని అసురలోకములు కావు.

† మాతరిశ్వుడనగా 'మాతయందు లేక నిముడ్చుకొన్న దానియందు విస్తరించువాడు'—యనుడ్చుకొన్నది మూర్త్యుభారమైనను, అరాశమైనను కావచ్చును. లేదా వేడిములో భూమియనంటడు భౌతికశక్తియు రావచ్చును. వీనినే యక్కడ మాతయని నుడువబడినది. 'వేదమందిది' వాయుదేవునికొక నామము. అతడు ప్రాణమందు, జీవశక్తియందు, దివ్యతత్వమునకు ప్రతినిధియై పదార్థమందు వ్యాపించి దాని రూపములను ప్రాణవంతము చేయును. జగత్తునందలి యెల్లరూపములలో నధిష్ఠించు దివ్యజీవశక్తినది ఇచ్చొచ్చి సూచించుచున్నది.

* 'అపస్సు' శుక్ల యజుర్వేద పాఠోచ్చారణ ప్రకారము 'జలము' అనే

మూ. త వేజతి త నైజత త దూరే తద్వ దన్తికే,

త దన్తరస్య సర్వస్య త మ సర్వస్యాస్య బాహ్యతః.

(౫)

అది చలించు చున్నది. అది చలింపలేదు: అది దూరముగ నున్నది. మరియు దగ్గరగ నున్నది. అది యన్నింటి లోపల నున్నది. మరియు నది యన్నింటి వెలుపల నున్నది.

5. That moves and That moves not; That is far and the same is near; That is within all this and That also is outside all this.

యర్థమీయగలదు. ఈ ఉచ్చారణను త్రోసిపుచ్చినచో దీనికేకవచన రూప 'అపస్సు' పని, కర్మగా గ్రహించవలెను. కాని శంకరులు దానిని బహువచనముగ కర్మలని యర్థము చేసినారు. వేదముందలి యీ పదప్రయోగ నిజ భావము మఱచి, ప్రాయశః పంచభూతములలో నాల్గవదియగు ద్రవపదార్థముని నీరని, అన్వయించుటచే నీ చిక్కు కల్గినది. ఈ యన్వయమీ సందర్భమున కేవల మసమంజసము. కాని సప్తధారలు, సింధువులు, సప్తధేనువులని నుడవబడిన జలము వేదముందు ఖూర్చుచును; యను మూడవరా వ్యాహృతులకును, మహా జన తపస్సత్యంబులను నాల్గు పరా వ్యాహృతులకును సాంకేతికములు. ఈ దృష్టియే సప్తవ్యాహృతు లొకటొకటి ప్రత్యేకముగ వ్యవహరించు సప్తరోకముల గూర్చిన ప్రాచీన భావమునకు మూలమగుచున్నది. ఉపనిషత్తునందీ పదమున కిదియే స్పష్టముగ వాస్తవము.

సూ. యస్తు సర్వాణి భూతాని ఆత్మన్యే వాసుష్యతి,
సర్వభూతేషు చాత్మానం తతోన విజుగుప్సతే. (౬)

సర్వ భూతములయందంతట నెవడాత్మను చూచుచున్నాడో, ఆత్మ
యందన్ని భూతములను కనుచున్నాడో అతడెద్దాని నేవగించడు.

6. But he who sees everywhere the Self in all existences and all existences in the Self shrinks not thereafter from aught.

మూ. యస్మిన్ సర్వాణి భూతాని ఆత్మై వాభూద్విజానతః
తత్రకో మోహః కశోకః ఏకత్వ మనుపశ్యతః (౭)

ఎవనియందాత్మపురుషుడే ఆ భూతంబులైన సర్వభూతంబులాయనో*
అతనికి పూర్ణ జ్ఞానంబుండుటవలన నతడేల విమోహితుడగు. సర్వత్ర ఏకత్వ
మీక్షించు నతడేల దుఃఖితుడగు?—

7. He in whom it is the Self-Being that has become all existences that are Becomings,* for he has the perfect knowledge, how shall he be deluded, whence shall he have grief who sees everywhere oneness?

* ‘సర్వాని భూతాని’ అను పదము శబ్దార్థరీత్యా ‘సంభూతములగు నన్నియు’, స్వయంభువు అక్షరుడగు ఆత్మకు ప్రతిపక్షము — సాధారణముగా నా యసంపూర్ణ వాక్యమునకు యెల్ల భూతములని యర్థము, కాని అందలి శబ్దార్థము “భూతాని అమాత్” ఆభూతములాయెను అను పదములపై నొక్క బడినది. అనగా మానవునియందు దేనివలన నాతనియందుండేకే కాత్మ సర్వ

మూ. సపర్యగా చుచక్రమకాయ మవ్రణ
 మన్నావిరగ్ం శుద్ధ మపాపవిద్ధమ్,
 కవి ర్మ నీషీ పరిభూస్స్వయంభూ ర్యాథాతథ్యతోఽ
 ర్థాః వ్యవధా చాశ్వతీభ్య స్సమాభ్యః. (౮)

సర్వోప గతుండైన యాతడు— ప్రకాశ పూరితమైనది, కళావిహీన
 మైనది, అసంపూర్ణతా సూచనాభావమైనది, నరములులేనిది, శుద్ధమైనది,
 పాపముచే గ్రుచ్చబడినది యది. ద్రష్ట, మనీషి,* సర్వత్రా భూతమైనవాడు
 స్వయంభువు బహు కాలముగ అర్థములను వానిని వానిస్వభావాను సారముగ
 చక్కగా నిర్మించెను.

8. It is He that has gone abroad—That which is bright, bodiless, without scar of imperfection, without sinews, pure unpierced by evil. The Seer, the Thinker,* the One who becomes everywhere, the self-existent has ordered objects perfectly according to their nature from years sempiternal.

భూతముల నావరించుటకు విస్తరించి జగత్తునందలి బహుళ రూపములలో
 నేకంబెట్లు తా ప్రత్యక్షమగుచున్నదో యా నిరంతరక్రియ నుపలబ్ధి నొంద
 కూడునో యా పరాచేతనను సాధించవలెనని భావము.

8 వేదమునందు 'కవి' ద్రష్ట, కును మనీషి, చింతనా శీలునకును
 స్ఫుటమగు వ్యత్యాసమున్నది. ఎయ్యది ప్రత్యక్ష దర్శన ప్రకారములచే పదా
 ర్థముల నిజ మూలరూపములను వాని యదార్థాన్యోన్యానుబంధములను కనునో
 ఆ దివ్య పరా మానసిక జ్ఞానమును మొదటిది సూచించుచున్నది. రెండవ
 దన్ననో, కష్టించి కృషిసల్పెడి మానసము; అయ్యది విభిన్న చేతనము

మూ. అన్యంతమః ప్రవిశంతి యే విద్యాముపాసతే
తతో భూయ ఇవ తే తమో య ఇ విద్యా యాగ్ రతాః.

(౯)

అవిద్యను వెంబడించువారు గ్రుడ్డిచీకటిలోను, విద్యయందుమాత్రమే వరాసక్తి కలిగియుందురో వారు మహత్తరమైన చీకటియా యను దానియందును ప్రవేశింతురు.

9. Into a blind darkness they enter who follow after the Ignorance, they as if into a greater darkness who devote themselves to the Knowledge alone.

మూ. అన్యదే వాహుర్విద్యయా అన్యదేవాహురవిద్యయా
ఇతి శుశ్రుమధీరాణాం యేన స్తద్వ్యాచచక్షిరే. (౧౦)

విద్యవలన లభించునది నిజముగా* మరొకటియని చెప్పబడినది. అవిద్యవలన లభించునది వేరొకటి; దానిని మాబుద్ధికి నెరుకపరచిన ధీరులనుండి మేము వినిన జ్ఞానమిది.

10. Other verily,* it is said is that which comes by the knowledge, other that which comes by the Ignorance; this is the lore we have received from the wise who revealed That to our understanding.

నందుండి కానున్న విషయములద్వారా ఇహమందు వాస్తవరూప వికాసములనుండి పరమందు స్వతస్సిద్ధమగు బ్రహ్మయందలి వాని తథ్యత వరకును కృషి సల్పును.

* అన్యదేవా—ఇచ్చో ‘ఏవ’ అన్యత్ ను బలపరచుచున్నది. “మందటి

మూ. విద్యాంచా విద్యాంచయ స్తద్వేదోభయగ్ సహ
అవిద్యయా మృత్యుంతీర్త్యా
విద్యయాఽ మృతమశ్నుతే. (౧౦)

విద్యావిద్యలు రెండు నొకటిలోనివే యని ఎప్పుడెఱుగునో అవిద్యచే మృత్యువుని తరించి విద్యచే నమృతత్వమును పొందుచున్నాడు.

11. He who knows That as both in one, the Knowledge and the Ignorance, by the Ignorance crosses beyond death and by the Knowledge enjoys Immortality.

మూ. అన్ధంతమః ప్రవిశన్తి
యేఽస మ్భూతీముపాసతే।
తతో భూయ ఇవ తేత మో
య ఉ సఽభూత్వాగ్ రతాః. (౧౧)

అసంభూతిని వెంటడించువారు గ్రుడ్డి చీకటియందును, సంభూతి యందు మాత్ర మెవరాసక్తి కల్గియుందురో వారు మహత్తరమైన చీకటియాయ ను దానియందును ప్రవేశింతురు.

12. Into a blind darkness they enter who follow after the Non-Birth, they as if into greater darkness who devote themselves to the Birth alone.

మంత్రములో నుడివినదానికన్న విభిన్నమగు ఫలితమునకు విద్యావిద్యలు దారితీయుచున్నవి". రాబోపు మంత్రములో 'అన్యత్'కు అర్థము విశదము చేయబడినది. "విద్యకొక ఫలితమును, అవిద్యకింకొకటి"యను సామానా

మూ. అన్యదేవాహుస్సమ్భవా
 దన్య దేవాహురసమ్భవాత్
 ఇతిశుశ్రుమహీరాణాం
 యేన స్తద్వ్యాచచక్షిరే.

(౧౩)

సంభవమువలన లభించునది నిజముగా మరొకటియని చెప్పబడినది,
 అసంభవమువలన లభించునది వేరొకటి; దానిని మాబుద్ధికి నెఱుకపరచిన
 ధీరులనుండి మేమువినిన జ్ఞానమిది.

13. Other, verily, it is said, is that which comes by the Birth, other that which comes by the Non-Birth; this is the lore we have received from the wise who revealed That our understanding.

మూ. సమ్భూతిఁచవినాశఁచ
 యస్తద్వేదోభయగ్ సహ
 వినాశేనమృత్యుఁతీర్త్యాఽ
 సమ్భూత్యాఽమృత మిశ్నుతే.

(౧౪)

సంభూతి వినాశనములు (ప్రభవః ప్రళయములు) రెండు నొకటిలోనివే
 యని ఎవ్వడెరుగునో వినాశనముచే (ప్రళయముచే) మృత్యువును తరించి
 సంభూతిచే (ప్రభవముచే) అమృతత్వమును పొందుచున్నాడు.

రము, సర్వసామాన్యమైన విషయమెక్కువాడంబరముతో, భావము నణఱ
 మాత్రము పెంపుచేయక సందర్భానుసారమునుకాక చెప్పినదగు.

14. He who knows That as both in one the Birth and the dissolution of Birth, by the dissolution crosses beyond death and by the Birth enjoys Immortality.

మూ. హిరణ్మయేనపాత్రేణ

సత్యస్యాపిహితఃముఖం

తత్త్వంపూషన్న పావృణు

సత్య ధర్మాయదృష్టయే.

(౧౫)

సత్యముయొక్క ముఖము ప్రకాశవంతమగు బంగారుమూతచే కప్పబడినది; ఓపూషనుడా* సత్య ధర్మముకొఱకు, దృష్టికొరకు దానిని నీవు తొలగింపుము.

15. The face of Truth is covered with a brilliant golden lid; that do thou remove, O Fosterer,* for the law of the Truth, for sight.

* పేదమందలి అంతర్భావముతో సూర్యుడు, సూర్యభగవానుడు, విషయములయొక్క శుద్ధ స్వయంప్రకాశ సత్యరూపమై మనోతీతమైన ద్రష్టయొక్క దివ్యప్రకాశమును సూచించుచున్నాడు. అతని ముఖ్యశక్తి, పేదమందు దృష్టి యనంబరగు స్వయంప్రకాశ జ్ఞానము. అతనిరాష్ట్రము సత్యంబుతం బృహత్తని వర్ణింపబడినది. అతను పూషనుడు వృద్ధిపరచువాడు ఏలనమానపుని పరిమితము అంధకార బంధురమగు చేతనయందుండి ప్రకాశవంతము అపారమగు చేతనకు గొనిపోయి యాతని నాతడు పెంపుచేయు. అతను ఏకైక ద్రష్ట, ఏకత్వమును దర్శించినవాడు, ఆత్మవిదుడు ఉత్తమోత్తమ దృష్టికి దారితీయువాడు. అతడు యముడు నియంత, శాసించునాతడు

పద్యము. వా యుచు నిలము కృతము భేదం

ఓ సామంత గోశరీరం

ఓ క్రతు స్మరకృతగ్ స్మర

ఓ తో స్మరకృతగ్ స్మర.

(౧౭)

పిషయములందలి ప్రాణము అమృతమయము. కాని శరీరము చివరకు భస్మమగునదే. ఓం! ఓ చైతన్యమా, జ్ఞప్తియందుంచు కొనుము. ఆ చేసిన దానిని జ్ఞప్తియందుంచు కొనుము— ఓ చైతన్యమా, ఆ చేసినదానిని జ్ఞప్తియందుంచుకొనుము.

17. The Breath of things† is an immortal Life, but of the body ashes are the end. OM! O Will,* remember, that which was done remember! O Will, remember, that which was done remember.

శ్చరించుచున్నాడు. ఈ అంతర్విధానముయొక్క ఫలితము దివ్యుడగు జగదాత్మయందు సర్వభూతముల ఏకత్వ దర్శనమగు.

‡ వేదాంతచో మాతరిశ్వక అనబడినవాయువు విశ్వమందలి ప్రాణశక్తి, సూర్యతేజమందాతడు సృష్టియొక్క అమృత తత్వముగ ప్రత్యక్షమగుచున్నాడు. శరీరమందలి ప్రాణము- జనన మరణములు అద్దాని విశేష బాహ్య విధానము మాత్రమే.

* వేదమందలి 'క్రతు' శబ్దమునకు కొన్నివేళల కర్మయనియు మరి కొన్ని సమయములందు మనచ్ఛేతన యదిశ్చను సూచించు కార్యనిర్వహణ శక్తియను అర్థము కలదు. ఈ శక్తి అగ్ని యగుచున్నది. ప్రథమమున అతడు పదార్థమందు వేడి, వెలుగు, భౌతికశక్తిగా అభివ్యక్తమగు దివ్యశక్తి అగుచున్నాడు. తర్వాత మానవ చేతస్సనందితర సూత్రములలో పేర్వేరు

పద్యము. వా యుచు నిలము కృతము ధేనం

ఓ సామన్త గోశరీరం

ఓం క్రతో స్మరకృతగ్ స్మర

క్రతో స్మరకృతగ్ స్మర.

(౧౭)

పిషయములందలికి ప్రాణము అమృతమయము. కాని శరీరము చివరకు భస్మమగునదే. ఓం! ఓ చైతన్యమా, జ్ఞప్తియందుంచు కొనుము. ఆ చేసిన దానిని జ్ఞప్తియందుంచు కొనుము— ఓ చైతన్యమా, ఆ చేసినదానిని జ్ఞప్తియందుంచుకొనుము.

17. The Breath of things† is an immortal Life, but of the body ashes are the end. OM! O Will,* remember, that which was done remember! O Will, remember, that which was done remember.

శ్చరించుచున్నాడు. ఈ అంతర్విధానముయొక్క ఫలితము దివ్యుడగు జగదాత్మయందు సర్వభూతముల ఏకత్వ దర్శనమగు.

‡ వేదాంతచో మాతరిశ్వక అనబడినవాయువు విశ్వమందలి ప్రాణశక్తి, సూర్యతేజమందాతడు సృష్టియొక్క అమృత తత్వముగ ప్రత్యక్షమగుచున్నాడు. శరీరమందలి ప్రాణము- జనన మరణములు అద్దాని విశేష బాహ్య విధానము మాత్రమే.

* వేదమందలి 'క్రతు' శబ్దమునకు కొన్నివేళల కర్మయనియు మరి కొన్ని సమయములందు మనచ్చేతన యదిశ్చను సూచించు కార్యనిర్వహణ శక్తియను అర్థము కలదు. ఈ శక్తి అగ్ని యగుచున్నది. ప్రథమమున అతడు పదార్థమందు వేడి, వెలుగు, భౌతికశక్తిగా అభివ్యక్తమగు దివ్యశక్తి అగుచున్నాడు. తర్వాత మానవ చేతస్సనందితర సూత్రములలో పేర్వేరు

మూ. అగ్నే నయసుపథా రాయే

అస్మాకవిశ్వాసిదేవ వయనాని వివాక

యుయోధ్య స్మజ్జహురాణమేనో

భూయిష్ఠాంతేనమ ఉక్తింవిధేమ.

(౧౮)

ఓ అగ్నిదేవా, అభివ్యక్తమైన వాని నన్నింటిని తెలిసికొని, ఆనంద ముచేకూర మమ్ము మంచిమార్గమునందు నడిపింపుము. పాపములను, కుటీల వంచనమును మానుండి తొలగింపుము. నీ కొఱకు మతి సమగ్రమగు నమస్కారవాక్కు నర్పించు చున్నాము.*

18. O God Agni, knowing all things that are manifested, lead us by the good path to the felicity; remove from us the devious attraction of sin.† To thee completest speech of submission we would dispose.*

పాపముల నరించి ఊర్జ్వగామియై సత్యానందములకాతని క్రమాభివృద్ధియగు ఆవిష్కారము ద్వారా నడుపుచున్నాడు.

† ఈ మంత్రము సాంతముగ వేదమునుంచి గ్రహింపబడినది. వేద మందు పాపమునగా మంచిమార్గమునుండి పెడత్రోవకు మనుజుని బాహ్యంతః కరణములలో ప్రేరేపించి పరుగెత్తించునది ఋజుఃపంథా, ఋతస్యపంథా చక్కనిమార్గము, ప్రవర్థమానమగు సత్యతేజములకు గొంపోపు సరళమార్గ మొకటి గలదు. అయ్యదనంత భూమికలకు “వితానిష్పష్టాని” అనంత తరు శాలాంతర పంథలవైపు నడిపించుచున్నది. అంత మన నిజధర్మము స్వాభా వికముగ మనల మనసిద్ధికి గొంపోగలదు. పాపమందుకు వ్యతిరేకముగ కుంటుబడి మోడుపల్లముల పరిమితి భూమికలకు (దురితాని, వృజినాని) చక్ర

మార్గములద్వారా దాని బలవంతముతో నడిపించును.

* 'విధేమ' అను పదము యజ్ఞవిధియందుపయోగింపబడి దేవతలకు హవిర్భాగముల నిచ్చుటను, సామాన్యముగ యజ్ఞము, క్రతువు, ఆరాధననే తెలుపుచున్నది. వేదమండలి నమస్సు అంతర్భాష్యనమస్కృతి. మనయందు జగత్తునందుండు దివ్యపురుషునకు మన సమ్రాధీనతా చిహ్నముగ. ఇచ్చో నంతర్వైరములనుండి విముక్తినిొందుట కన్నికి దివ్యేచ్ఛాశక్తికహంకారాత్మక మానవాద వరప్రకృతియొక్క సర్వోపకరణములను పూర్ణముగ నివేదించి ఆత్మసమర్పణంచొనర్చుటగు. అయ్యది మనుజాత్మను సత్యముద్వారా అధ్యాత్మైశ్వర్యముల(రాయె)తో నిండిన సుఖమునకు గొంపోవును. ఆ యానందస్థితి విశ్వమందలి దివ్యసృష్టి మూలంబగు మానవునియందు దివ్యజీవన కాధారంబని వేదోపదేశకులచే తలంపబడిన శుద్ధ ప్రేమానంద సూత్రముయొక్క ఆత్మ తత్వరూపము. అహంకారమువలన ఈ సూత్రము వికారముచెంది అభోలోకమందాళా కామములుగ కాన్పించుచున్నది.

*

*

*

హరిః ఓం. పూర్ణమువః పూర్ణమిదం
పూర్ణాత్పూర్ణ మువచ్యతే,
పూర్ణస్య పూర్ణమూదాయ
పూర్ణ మేవావశ్యతే:

ఓం శాన్తి శాన్తి శాన్తిః.

కేసరిపనిపత్తు

తొలిపలుకు

“బ్రహ్మచేతనకును మనోచేతనకును మధ్యగల సంబంధమును విచారించుచున్నదీ యుపనిషత్తు. భౌతికమునందు పనిచేయు ప్రాణశక్తి మనోశక్తులచే వ్యక్తమగునట్టి జడముకాని సూక్ష్మశక్తులు దేవతలు. అశరీరశక్తుల నతిక్రమించి దానిని భరించుచు వానికన్న భూమంబగు యాత్మ—బ్రహ్మము—యొకటి కలదు. శారీరులమగు మనయందది సూక్ష్మరూపముతోనుండు అధిదైవతము స్థూలమగు అధిభూతమునకన్న వేరైనదియై మనఃప్రాణములచే సూచింపబడుచున్నది. మనఃప్రాణములయందు దేవతలకు స్వాభావికమగు ప్రక్రియ లభించుచున్నది. ఉపనిషత్తు అధిదైవతము, ఆధ్యాత్మములకు గల సంబంధమును విచారించుచున్నది. విశ్వదేవతలగు ఇంద్ర, వాయు, అగ్నులచే మనస్సు, ప్రాణము, వాక్కు, ఇంద్రియములు నియతంబగుచున్నవి. ఈ సూక్ష్మ విశ్వశక్తులే సృష్టికి మూలములై మనఃప్రాణములను నిజముగ సంచలించజేయుచున్నవా? లేక వానికన్నిటి వెనుక యొక్కటియై నైక్యవలచు వుత్తమశక్తి కలదాయని ప్రశ్నించుచున్నదీ యుపనిషత్తు. సృష్టికి వెనుక నట్టి మహత్తరశక్తి గలదని బదులిడుచున్నది.

శరీరధారియగు జీవి మనస్సు నందభివృద్ధి—వికాసము—గాంచినప్పుడే మనోమయుడై మనః ప్రాణ శరీరములను గుర్తించును. మనస్సారీతి తన వెనుకనుండు దాని నెఱుంగదు. కాని అది మనస్సు నెఱుంగు. మనోమయుండగు పురుషుడు దాని రూపములనుండి తన నిజాత్మను విముక్తమైనదిగ జేయగనే అది తానని యెఱింగి దానిచే మనస్సుకన్న యెక్కువ సత్యమైనదానికిని మనస్సునకునుగల వాస్తవ సంబంధమునుకూడ గుర్తించును. మనస్సును దాని యుపకరణములను దాటి తనయందు బ్రహ్మమునందు ప్రవేశింపగల్గు పెట్లను నది మనోమయ పురుషునకు పరమలక్ష్మ్యమగునంత—సృష్టియందన్నిటికన్న ముఖ్యమగు సమస్యయగు; మనః ప్రాణ శరీరములకన్న మహత్తరమైనదొకటి కలదనినయెడ మనుజు లిక్కడుపాశించి, వెంటరించు

రూపానుభవములతో కూడిన జీవనము మాత్రము ప్రబోధముగాంచిన జీవి అనించు ఫలము కానేరదు. మృత్యుమయమగు నీ లోకమునుండి విముక్తి గాంచి దానికావలనుండు తన స్వధామమగు అమృతత్వమును బడయవలెను. కాని యీ బ్రహ్మచేతన సాక్షాత్కారము భౌతిక—మనోలోకములకు భిన్నమై వానికి వాని చర్యలకు సంబంధములేక యుండలేదని యపనిషత్తు చెప్పుచున్నది. బ్రహ్మ జగదీశ్వరుడు. మర్త్యచేతనమందలి దైవశక్తులతనివి. బ్రహ్మము పోరి జయించుట వలననే వీరికి జయముకలిగి వృద్ధిజెందిరి. దాని కన్న అధిక సత్యమును ఆనందోత్కృష్టమును పరిపూర్ణము నేది యగు చున్నదో అద్దాని జాహ్నల్య ప్రవర్తనమే జగత్తు. అయ్యది యనంతము, అమృతశక్తిమయమగు ఆనందము. విశుద్ధము, కేవలమగు ఆ యానందమునే మనుజులన్వేషించి యుపాసింపవలసినది. ఈ లోకమందలి కోర్కెలను కాదు. తన సర్వకోశములయందు దానిని వెంబడించుటయే ఏకైక సత్యము, ఏకైక జ్ఞానము. ఈ జ్ఞానము నెవ్వరెఱింగి సర్వభూతములయందు జూచె దరో వారమృతత్వమును గాంతురు. వారిని యెల్ల భూతములు వాంఛించును. ఈ జ్ఞానమునకు తపస్సు, ఆత్మనిగ్రహము, కర్మలు పునాదులు; వేదములు అంగములు; సత్యము యనికీపట్టు ఈ జ్ఞానమును పొందినవాడు పాపమును చేదించి విప్రులము అనంతమగు మనో స్వర్గములోను అంతకు పైనుండు యుత్కృష్ట లోకములోను ప్రతిష్ఠింపబడును. సర్వభూమికలయందు అమృతత్వమును బడయును. ఉపనిషత్తునందలి భాషమిది యగుటచే నిది శ్రీవారి సిద్ధాంతముల నెంతేని దృఢపఱచుచున్నది.

*

*

*

మారి: ఓమ్. సహనా వవతు! సహనా భునిక్తు! సహవీర్యం

కరివావహై! తేజస్వినా మధిత మస్తు మా

విద్విహావహై! ఓం శాన్తి శాన్తి శాన్తి॥

కే నో ప ని ష త్త

ప్రథమ ఖండము

—0—

మూ. కే నేషితం పతతిప్రేషితం మనః

కేనప్రాణః ప్రథమః ప్రైతియుక్తః

కేనేషితాం వాచమేమాం వదన్తి

చక్షుశ్రోత్రం క ఉదేవో యునక్తి॥

(౦)

ఎవని ప్రేరణమున తన మనస్సులక్ష్మముపై ప్రయోగింపబడుచున్నది? ప్రప్రథమమున ప్రాణమిద్దాని మార్గముల ముందుకు జన నెవనిచో సమకూర్చు బడినది? మనుజులు వచించు యీ వాక్కు ఎవనిచే ప్రేరితము? ఏ దేవుడు నేత్రమును చెవిని వాని పనులకు పూన్చుచున్నాడు?

1. By whom missioned falls the mind shot to its mark? By whom yoked does the first life-breath move forward on its paths? By whom impelled is this word that men speak? What god set eye and ear to their workings?

మూ. శ్రోత్రస్య శ్రోత్రం మనసో మనో

యద్వాచోహవాచం స ఉ ప్రాణస్య ప్రాణః

చక్షుషశ్చక్షు రతిమచ్యధీరాః

ప్రేత్యాస్మాల్లోకా దమ్మతా భవన్తి॥

(౧)

ఏది ఏనికికి వెనుకనుండు ఏనికియో. మనస్సుయొక్క మనస్సో.
పలుకునకు వెనుకనుండు వాక్కో. ప్రాణముయొక్క ప్రాణాధారమో.
చూపునకు వెనుకనుండు చూపుకూడ అదియే యై యున్నది.

2. That which is hearing behind the hearing, mind of mind, the word behind the speech, that too is life of the life-breath, sight behind the sight, the wise find their release beyond and passing forward from this world they become immortal.

మూ. సతత్ర చక్షుర్చక్షతి సవ్యాచక్షతి నో మనో
నవిద్యో న విజాసీమో యథైతదనుశిష్యాత్॥
అన్యదేవతద్విజితాదధో అవిదితాదధి,
ఇతిశుశ్రుమ పూర్వేషాం యేన స్తవ్యాచ చక్షిరే॥ (3)

అచ్చో దృష్టి పాటనేటదు, వాక్కు చేరనేటదు, మనస్సు అందలేదు.
దానినెటుల బోధింపవలసినది మాకు తెలియదు, మేము చింతింపజాలము.
వీలన, అది తెలిసినదానికన్న వేరైనది, తెలియని దాని కావలను అతీతముగ
నున్నది; దానిని మా బుద్ధికి తెలియబరచిన పూర్వుల వలన ఆ విధముగ
మేము విన్నాము.

3. There sight attains not, nor speech attains, nor the mind. We know not nor can we discern how one should reach of That; for it is other than the known, and it is above beyond the unknown; so have we heard from the men of old who have declared That to our understanding.

మూ. యజ్ఞాచార సమ్యక్తతం

యేన వాగిద్యుత్యతే

తదేవ బ్రహ్మత్వం వీధి

నేదం యదివ ముపాసలే॥

(౪)

ఏది వాక్కుచే వ్యక్తము కాకుండునో, దేనిచే వాక్కు వ్యక్తమగు చున్నదో, నిశ్చయముగ అదే బ్రహ్మమని యెఱుంగుము, ఇచ్చట మనుజులు దేనిని అనుసరించు (వుపాసించు) చున్నారో అది కాదు.

4. That which remains unexpressed by the word, that by which the word is expressed, know that indeed to be the Brahman, not this which men follow after here.

మూ. యన్మనసా నమనుతే

యేనాహుర్మనోమతం

తదేవ బ్రహ్మత్వం వీధి

నేదం యదివ ముపాసలే॥

(౫)

ఏది మనస్సుచే చింతింపదో,* దేనివలన మనస్సు చింతనమగు చున్నదో నిశ్చయముగ అదే బ్రహ్మమని యెఱుంగుము. ఇచ్చట మనుజులు దేనిని అనుసరించు (వుపాసించు) చున్నారో అది కాదు.

5. That which not by the mind, that by which the mind is thought, know That indeed to be the Brahman, not this which men follow after here.

* దేనిని మనుజుడు మనస్సుతో చింతింపదో

మూ. యచ్ఛక్తుషా నపశ్యతి

యేనచక్షూంషిపశ్యతి।

తదేవ బ్రహ్మ త్వం విద్ధి

నేదం యదివ ముపాసతే॥ (౬)

ఏది కనులతో చూడబడదో, ఒకడు దేనివలన కనులయందుచూపు
లను చూచుచున్నాడో. విశ్వయముగ అదే బ్రహ్మమని యెఱుంగుము. ఇచ్చట
మనుజులు దేనిని అనుసరించు (వుపాసించు) చున్నారో అది కాదు.

6. That which sees not with the eye that by which
one sees the eye's seeings, know That indeed to be the
Brahman, not this which man follow after here.

మూ. యచ్ఛోత్రేణ నశ్యతోతి

యేనశోత్ర మిదం బ్రహ్మ

తదేవ బ్రహ్మత్వం విద్ధి

నేదం యదివ ముపాసతే॥ (౭)

ఏది చెవితో వినదో* దేనివలన వినికి వినబడునో. అది బ్రహ్మమని
యెఱుంగుము. దేనిని మనుజులిక్కడ అనుసరించు (వుపాసించు) చున్నారో
అది కాదు.

† దేనిని మనుజుడు కనులతో చూడదో

* దేనిని మనుజుడు చెవితో వినదో

7. That which hears not with the ear that by which hearing is heard, know That to be the Brahman, not this which men follow after here.

మూ. యత్ప్రాణే నప్రాణీతి

యేన ప్రాణః ప్రణీయతే।

అదేవ బ్రహ్మత్వం విద్ధి

నేదం యదిద ముపాసతే॥

(౮)

ఏది శ్వాసముతో ఊపిరినల్పదో, (ప్రాణముచే ప్రాణపంతము కాదో)† దేనివలన ప్రాణవాయువద్దాని మార్గముల ముందుకు నడుపబడుచున్నదో, నిశ్చయముగ అదే బ్రహ్మమని యెఱుంగుము. ఇచ్చటమనుజులు దేనిని అనుసరించు (పుసాసించు) చున్నారో అది కాదు.

8. That which breathes not with the breath, that by which life-breath is led forward in its paths, know that indeed to be the Brahman, not this which men follow after here.

ద్వితీయం ఖండము

—o—

మూ. యదిమవ్యసే సువేదేతి ద్రవమేవాపి

నూనం త్వం వేత్థ హ్మణోరూపం

యదస్యత్వం యదస్యచేవే ష్వథసు

మిమాంస్యమేవతే మన్యే విదితమ్॥

(౯)

† మనుజుడే శ్వాసముతో ఊపిరినల్పదో—ఆశ్రూణించదో—

దానిని నీవు బాగా తెలిసికొన్నానని నీవనుకొన్నావో, నీవు తెలిసికొని నది నిజముగ అతిస్వల్పమగు బ్రహ్మరూపము. దానిలో నెద్ది నీవో, దానిలో నెద్ది దేవతలలో నున్నదో, దీనిని నీవు ఆలోచింపవలెను. నేనది తెలిసినదిగ తలంచుచున్నాను.

1. If thou thinkest that thou knowest It well, little indeed dost thou know the form of the Brahman. That of it which is thou, that of it which is in the gods this thou hast to think out. I think it known.

మూ. నాహం మన్యే సువేదేతి నోనవేదేతి వేదచ।

యోనస్తద్వే తద్వేద నోనవేదేతి వేదచ॥ (౨)

నాకది బాగా తెలియునని నేను తలంచను, అయినను నాకది తెలియ జాలనిది కాదని నాకు తెలియును. మనలో నెవడిది తెలిసికొనునో దాని నాతడెఱుగును; తనకది తెలియనిది కాదని అతడెఱుంగును.

2. I think not that I know It well and yet I know that It is not unknown to me He of us who knows it, knows that; He knows that It is not unknown to him.

మూ. యస్యామతం తస్యమతం

మతంయస్య నవేదనః।

అవిజ్ఞాతం విజ్ఞానతాం

విజ్ఞాత మవిజ్ఞానతాం॥

(౩)

ఎవనిచే నది చింతింపబడలేదో దాని చింతన మతనికి గలదు; ఎవనిచే నది చింతింపబడునో దాని నతడెఱుగడు. దానినిగూర్చి విచారము చేయు

వారి వివేకమునకది తెలియని దగుచున్నది. దానిని గూర్చి విచారము చేయ నొల్లని వారిచే నది వివేకింపబడుచున్నది.

3. He by whom It is not thought out, has the thought of It; he by whom It is thought out, knows It not. It is unknown to the discernment of those who discern of It, by those who seek not to discern of It, It is discerned.

మూ. ప్రతిబోధ విదిం మత

మమృతత్వం హివిన్దతే।

ఆత్మనా విన్దతే వీర్యం

విద్యయా విన్దతేఽమృతమ్॥ (౪)

దానిని ప్రతిబింబించు ప్రబోధముచే నది తెలిసికొనబడినపుడంత యొకడు దాని చింతనము కలిగియున్నాడు. ఏలన అతడు అమృతత్వమును కాంచుచున్నాడు; ఆత్మవలన ప్రాప్తిచొందుటకు శక్తిని కాంచుచున్నాడు. జ్ఞానముచే నమృతత్వమును బడయునొకడు.

4. When it is known by perception that reflects it, then one has the thought of it, for one finds immortality; by the self one finds the force to attain and by knowledge one finds immortality.

మూ. జహచేదవేదీ కథ సత్యమస్తి

నచేదిహా వేదీస్మమహాతీ వినష్టిః।

భూతేషు భూతేషు విచిన్త్య ధీరాః

ప్రేత్యాస్మాల్లోకా దమృతా భవన్తి॥

(౫)

ఇక్కడ ఒకడా జ్ఞానమును పొందినట్లయిన అతడు యదార్థముగ నున్నాడు. ఒకడా జ్ఞానమును ఇక్కడ పొందనట్లయిన అంత వినాశము మహత్తరమైనదగు ధీమతులు భూతములన్నిటినుండి దానిని వివేకించి యీ లోకమునుండి ముందుకుజని అమరులగుచున్నారు.

5. If here one comes to that knowledge then one truly is, if here one comes not to the knowledge, then great is the perdition. The wise distinguish that in all kinds of beings and they pass forward from this world and become immortal.

తృతీయ ఖండము

మూ. బ్రహ్మహదేవేభ్యో విజిగ్యే త్యహ
బ్రహ్మణో విజయే దేవా అనహీయన్త
త ఇక్షన్తా స్మాక మేవాయం విజ
యోఽస్మాక మేవాయక మహిమేతి॥ (౧)

దేవతల కొరకు అదిత్యుడు (బ్రహ్మము) విజయమును గాంచెను. అనిత్యుని విజయముతో దేవతలకు గొప్పదనము చేకూరెను.

1. The Eternal conquered for the gods and in that victory of the Eternal gods came to greatness. This was what they saw, "ours is this victory, ours is this greatness".

మూ. తద్దైషాం విజ్ఞా తేభ్యోహ ప్రాచుర్భూష

తన్నవ్య జానంత కిమిదం యక్షమితి॥ (౨)

వారి ఈ తలంపునది గుర్తించినది (తెలిసికొనినది); వారికది ప్రత్యక్షమాయెను. వారు దానిని వివేకింపజాలరైరి, ఇది యేమద్భుతమో (ఈ యక్షమేమిటో)?

2. That marked this thought of theirs; to them That became manifest. They could not discern of that, what was this mighty Daemon?

మూ. తేఽగ్ని మబ్రువన్ జాతవేద ఏతద్వ

జాసీహి కీమేతద్య క్షమితి తథేత॥ (౩)

“ఎల్ల పుట్టుకల నెఱిగిన వాడా, ఓ అగ్నిదేవా దీనిని తెలిసికొనుము. ఇది యేమహద్భుతమో (ఈ యక్షమేమిటో)” యని వారు అగ్నితో ననిరి ఆతడు “అలాగే యగుగాక” యనెను.

3. They said to Agni “O knower of all Births, this discern, what is this mighty Daemon” He said, “So be it.”

మూ. తదభ్య ద్రవత్తమభ్యవదత్క సీతి అగ్నిర్వా

అహమస్మి త్యబ్రవీజ్ఞాత వేదావా అహమస్మితి (౪)

దానిపై కతడురికెను; ‘నీవెవరవు?’ అని, అది అతనినడిగెను. ‘నేనగ్నిని ఎల్ల పుట్టుకల నెఱింగిన వాడను (జాతవేదుడను)’ అనెనతడు.

4. He rushed upon that; It said to him, "Who art thou". "I am Agni, he said "and I am the Knower of all Births".

మూ. తస్మైన్ స్త్వయి కింవీర్య మిత్యసీదగ్ం సర్వం
దహేయం యదిదం పృథివ్యామితి॥ (౫)

“అట్టిది నీవగుటచే, నీయందలి శక్తి యెయ్యది.” “ఇదంతయు—
పృథివియందుండున దంతయు దహింపగలను.”

5. "Since such thou art, what is the force in thee?"
"Even all this I can burn, all this that is upon the earth."

మూ. తస్మైత్మణం నిదధా వేతద్దహేతి
తదుప్రపేయాయ సర్వజవేన
తన్నశశాక దగ్ధం సతత ఏవ నివన్మతే
నైతదశకం విజ్ఞాతుం యదేతద్య క్షమితి॥ (౬)

అది అతనిముందుక గడ్డిపోచనుండె; “దీనిని దహించు” మన, అతడు దానిపైకి తన సర్వజవముతో వెళ్ళెను, దానినతడు దహింపలేకపోయెను, అక్కడనే అతడు స్థింభించిపోయెను, అక్కడనుండే అతడు మరలిపోయెను; “నేను దానిని తెలిసికొనలేకపోతిని, ఇది ఏమహద్భూతమో (ఈయక్షమేమిటో)”

6. That set before him a blade of grass; "This burn." He went to it with all his speed and he could not burn it.

Even there he ceased, even thence he returned; "I could not discern of That, what is this mighty Daemon".

మూ. అథ వాయు మబ్రువన్ వాయవే,

తద్విజ్ఞాసిహి కిమే తద్య క్షమిత తథేతి॥ (౭)

వారు వాయువుతో ననిరి, ఓ వాయూ! దీనిని తెలిసికొనుము, ఇది ఏమహాదూతమో (ఈయక్షమేమిటో) "అలాగేయగుగాక" అనెనతడు.

7. Then they said to Vayu, "O Vayu, this discern what is this mighty Daemon." He said, "So be it".

మూ. తదభ్యర్చి వత్తమ భ్యవదత్కోఽసీతివా యుర్వా,

అహమస్మిత్యబ్రవీన్మాతది శ్వావా అహమస్మితః॥

(౮)

అతడుదానిపై పురికినంత అది "నీ వెవరు?", అని అడిగెను. "నే వాయువును" "విషయముల మాతయందు విస్తరించు వాడను నేను" అనెనతడు.

8. He rushed upon That, It said to him, "Who art thou?" "I am Vayu," he said, "and I am he that expands in the Mother of things."

మూ. తస్మిన్ స్త్వయికిం వీర్యమిత్య

పీదగ్ సర్వమాదదీయం

యదిదం పృథివ్యా మితి॥

(౯)

“అట్టిది నీ చగుటచే, నీయందలి శక్తి యెయ్యది?” యన “ఇదం తయును— పృథివియందుండు నదంతయును నేను నాకై తీసికొనగలను.

9. “Since such thou art, what is the force in thee?”
“Even all this I can take for myself all this that is upon the earth.”

మూ. అగ్రైత్పణం నివధా వేతధా ధత్స్వేతి

తదా సప్రేయాయ

సర్వజవేన తన్నశశా కావాతుం సతత ఏవ

నివవృతే

నై తదశకం విజ్ఞాతుం యదే తద్యక్షమితి॥ (౧౦)

అది ఆతని ముందొక గడ్డిపోచనుంచి “దీనిని తీసికొనుమనెను”. అంతనాతడు దానివైపు తన సర్వశక్తులతో వెళ్లెను. అతడు దానిని తీసికొన లేకపోయెను. అక్కడనే అతడు స్థంభించిపోయి, అక్కడనుండే అతడు మరలిపోయెను. “నేను దానిని తెలిసి కొనలేక పోతిని. ఇది ఏ మహద్భూతమో (ఈ యక్ష యేమిటో) ? యని తలచె.

10. That set before him a blade of grass; “This take.” He went towards it with all his speed and he could not take it. Even there he ceased, even thence he returned; “I could not discern of that, what is this mighty Daemon.”

మూ. అథేన్ద్ర మబ్రువన్మమ వన్నేతద్వి

జాసీహి కిమే తద్యక్షమితి

తథేతి తదభ్యద్రవత్త స్మాత్తిరోదధే॥

(౧౧)

అంత వారిండునితో “మహాదాధిపా (మఘవంతుడా). ఈ మహాచ్ఛా
తము ఏమిటో? తెలిసికొన మనిరి. అతడు “ అటులనేయగుగాక ” యని,
దానినాతడు సమీపింప, అది అతని ఎదుటనుండి తిరోహిత మయ్యెను.

11. Then they said to Indra, “Master of plentitude, get thou the knowledge, what is this mighty Daemon.” He said, “So be it.” He rushed upon That, That vanished from before him.

మూ. సతస్మిన్నే వాకాశే స్త్రీయ మాజగామ
బహు శోభామానా ముమాం హైమతీం
తాగ్ హేలూవాంచ కిమే తద్యక్షమితి॥ (౧౨)

ఆకాశమునందాతడు ఒక స్త్రీ రూపమును జూచెను. ఆమె హిమవ
త్పర్వతపుత్రి, ఉమాదేవి, బహురూపములతో శోభిల్లుచు గానుపించెను.
అతడామెతో, “ఇది ఏ మహాచ్ఛాతమో (ఈ యక్షయేమిటో) అనెను.

12. He in the same other came upon the woman, even upon Her who shines out in many forms, Uma daughter of snow summits. To her he said, “What was this Mighty Daemon?”

చతుర్థ ఖండము

మూ. సాబ్రహ్మేతి హేలూవాచ బ్రహ్మణోవా
ఏతద్విజయే మహి యధ్వఃపితి
తతోహైవ విదాఞ్చకార బ్రహ్మేతి॥ (౧)

ఆమె అతనితో “అది శాశ్వతమైన (బ్రహ్మ)ది: యే విజయము వలన మీరు శక్తివంతులుగ వృద్ధిజెందుచున్నారో, ఆవిజయము ఆ శాశ్వతని (బ్రహ్మ)ద” నెను. అంత నాతడు అది బ్రహ్మమని తెలిసికొనగలిగెను.

1. She said to him “It is the Eternal. Of the Eternal is the victory in which ye shall grow to greatness.” Then alone he came to know that this was the Brahman.

మూ. తస్మాద్వా ఏతేదేవా అతితరామి

వాన్యాః దేవాః యదగ్ని వాయు

రిస్త్యస్తే హ్యేనన్నే దిష్టం

పస్మృతస్తే

(౨)

అందువలననే యీ దేవతలు, అగ్ని, వాయువు, ఇంద్రుడు కూడ యితర దేవతలకన్న అతీతులుగ వున్నారు. ఏలనన. వారు దాని (బ్రహ్మ) స్పర్శకు అతి సమీపముగ నున్నారు.*

2. Therefore are these gods as it were beyond all the other gods, even Agni and Vayu and Indra because they come nearest to the touch of That.....

* ఆదియందు వల్లించినవారి పౌరపాటు వలననో లేక ఈవలి వ్రాతప్రతుల యందలి తప్పువలననో ఈ మంత్రమందలి మిగత భాగము అతి భ్రష్టు పట్టి నది. అదీరీతి నున్నది. “They he first came to know that it was the Brahman” “వారు అతడు అది బ్రహ్మమని తెలిసికొన మొదట వచ్చినది.” ఇది వాస్తవ విషయంకాదు — భావముకాదు — వ్యాకరణముకాదు. మూడవ మంత్రముయొక్క చివరి భాగము దీనిలో ప్రవేశించి రెండవ మంత్రముయొక్క అనలు చివర భాగమును లుప్తపఱచినది.

మూ. తస్మాద్వా ఇన్ద్రో తతరామి వాన్మాక దేహాక
సహ్యేనన్నేదిష్టం పస్పర్శ సహ్యే సత్రప్తభమో
విదాఞ్చకార బ్రహ్మతే॥ (3)

కావున ఇందుగఁగిరితర దేవతలందరికన్నను అతీతుడయినాడు. దాని
(బ్రహ్మయొక్క) స్పర్శకు ఆత్యంత సన్నిహితముగ ఆతడు వచ్చెను.
మఱియు నది బ్రహ్మమని ముందుగా నతడు తెలిసికొనెను.

3. Therefore is Indra as it were beyond all the other gods because he came nearest to the touch of That, because he first knew that It was the Brahman.

మూ. ఏన్ద్రేఽట ఉదేరో యదే తస్పర్శయతో
ద్యౌఃస్పర్శవా ఇ తీన్నీ
మీమిషవా ఇన్ద్రో దైవతమ్॥ (4)

ఇప్పుడు దానియొక్క సూచన ఇది: దేవతలకు (అధిదైవతము)
యగునది, అద్దానియందు మనపై మెఱచు మెఱసినట్లు లేదా రెప్పపాటు
పంటిదిగ యున్నది.

4. Now this is the indication of That,—as is this flash of lightning upon us or, as is this falling of the eyelid, so in that which is of the gods.

మూ. అథాధ్యాత్మం యదే తద్దచ్చతీవచ
మనోఽనేన చై తదుపస్మర
త్వభీక్షం సంజ్కల్పే॥ (5)

ఇకదానియందు ఆత్మపై నడేది - ఈ మనస్ యొక్క వ్యాపారములు అద్దానికే చెందినట్లు, అద్దానివలననే జరుగుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. చింత నలయందలి ఇచ్చాశక్తి సదా అద్దానినే జ్ఞాపకముంచు కొనుచున్నది.

5. Then in that which is of the Self — as the motion of this mind seems to attain to That, and by it afterwards the will in the thought continually remembers it.

మూ. తద్ధృతద్వినం నామ తద్విన మిత్యుహసి
అవ్యం స య ఏతదేవం దేహాభి
హృసం నిర్వాణీభూతాని సంవాఙ్మసి॥ (౬)

“పరమానందమసి” దాని నామము. అది పరమానందమని మనుజుడు దానిని బెంబడించ (ఉహసింప) వలెను. దాని నాకీతి నెఱిగినవానిని, సర్వ భూతములు నిశ్చయముగా చాన్పించును.

6. The name of That is ‘That Delight,’ as That Delight one should follow after it. He who so knows That towards him verily all existences yearn.

మూ. ఉపనిషత్తం ధోయ్రాహీ త్యుక్తాత
ఉపనిషద్బ్రాహ్మీం వా...త
ఉపనిషద్ మయ్రామేతి॥ (౭)

నాకు ఉపనిషత్తు చెప్పబడినదని మీరంటిరగాన “నాకు ఉపనిషత్తు చెప్పుము”.* నిశ్చయముగా, మేము శాశ్వతు (బ్రహ్మ) ని గూర్చి చెప్పినదే ఉపనిషత్తు.

* ఉపనిషత్తునగా అంతర్జ్ఞానము, ఏయ్యది రుదినత్యమందు ప్రవేశించి దానియందు స్థిరపడుచున్నదో అది.

7. Thou hast said “speak to me Upanishad” spoken to thee is Upanishad. Of the Eternal verily is the Upanishad that we have spoken,

మూ. తస్యైతపోదమః కర్మేతి ప్రతిష్ఠా

వేదా స్సార్వాజ్ఞాని

సత్యమాయతనః॥

(౮)

ఈ జ్ఞానమునకు తపస్సు (అంతరేంద్రియ నిగ్రహము,) ఆత్మ నిగ్రహము, కర్మములు పునదులు, వేదములు దాని అంగములు, సత్యము దాని యునికిపట్టు.

8. Of this knowledge austerity and self conquest and works are the foundation, the Vedas are its limbs, truth is its dwelling place.

మూ. యోవా ఏతా మేనం వేదా పహత్య పాప్మానమసన్తే

స్వర్గలోకే జ్యేయే ప్రతితిష్ఠతి | తితిష్ఠతి॥

(౯)

(ఈ తీరున) ఈ జ్ఞానము నెవడెఱుగుచున్నాడో తననుండి పాపమును తొలగించుకొని ఆ విశాలతర లోకములో అనంత స్వర్గములో స్థిరస్థాయి యగుచున్నాడు. స్థిరస్థాయి యగుచున్నాడు.

9. He who knows this knowledge, smites evil away from him and in that vaster world and infinite heaven finds his foundation, yea he finds his foundation.

214.5a2
AFA

21091